

ARBEIDSRECHTBANK TE ANTWERPEN VAN 28 SEPTEMBER 2010

Inzake VRZ 10/1713/A

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING, ("het Centrum"),
met zetel te 1000 BRUSSEL 1, Koningsstraat 138.

EISENDE PARTIJ, ter zitting vertegenwoordigd door Meester Jana K., advocaat aan
de Balie van Antwerpen, kantoorhoudende te 2000 ANTWERPEN, (...).

Tegen :

H. NV (...),
("H.")
met maatschappelijke zetel gevestigd te 2000 ANTWERPEN 1, (...) en ingeschreven
bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer (...).

VERWERENDE PARTIJ, ter zitting vertegenwoordigd door Meester Marie-Christine
C. en Meester Nathalie D., advocaten, met kantoor te 2018 ANTWERPEN, (...)

Mevrouw de Voorzitter verleent volgend bevelschrift :

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier, en nader
omschreven op de inventaris, o.m.:

- het verzoekschrift neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 10 maart 2010.
- de beschikking art. 747 § 2 Ger. W. dd. 23.03.2010.
- de conclusie van verwerende partij neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 12 april 2010.
- de conclusie van eisende partij neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 04 mei 2010.

- de conclusie van verwerende partij neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 18 mei 2010.
- de syntheseconclusie van eisende partij neergelegd ter griffie van Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 31 mei 2010.
- de syntheseconclusie van verwerende partij neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 08 juni 2010.
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 30 juni 2010.
- de repliek op het advies van het openbaar ministerie van eisende partij neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 20 augustus 2010.
- de repliek op het advies van het openbaar ministerie van verwerende partij neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 20 augustus 2010.
- het proces-verbaal van de terechtzittingen.

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken, waarvan de voorschriften werden nageleefd.

Gehoord partijen, bij monde van hun raadslieden, ter openbare terechtzitting van 22 juni 2010.

Gelet op het schriftelijk advies uitgebracht door de heer J. E. eerste substituut-arbeidsauditeur, neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 30 juni 2010.

* * *

DE VORDERING

Met een verzoekschrift ter griffie neergelegd op 10 maart 2010 vordert het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, hierna genoemd het Centrum, op grond van artikel 20 van de antidiscriminatiewet

" Akte te verlenen van de neerlegging van huidig verzoekschrift;

Te zeggen voor recht dat in toepassing van artikel 20 van de Antidiscriminatiewet het personeelsbeleid van H. met de daarin opgenomen leeftijdsvereisten en de daaruit voortvloeiende advertenties voor de verschillende vacatures discriminerend zijn want strijdig met de Antidiscriminatiewet omwille van de discriminatie op basis van het beschermd criterium van de 'leeftijd';

Dienvolgens de staking ervan te bevelen;

H. bovendien te veroordelen tot betaling van een dwangsom ten voordele van het Centrum, ten bedrage van 2.500,00 EUR per dag dat de discriminatie blijft bestaan en/of per nieuwe vastgestelde overtreding van de Antidiscriminatiewet.

Voorts te bevelen dat de tussen te komen beslissing wordt bekendgemaakt via de publicatie ervan in de volgende kranten : De Zondag, De Morgen, De Standaard, De Gazet van Antwerpen, Het Laatste Nieuws en De Tijd. Tevens de publicatie te bevelen in de volgende juridische tijdschriften : Sociaalrechtelijke kronieken (Kluwer), Tijdschrift Sociaal Recht (die Keure), Journal des Tribunaux de Travail (Larcier), Oriëntatie (Kluwer).

Voorbehoud te verlenen aan het Centrum om ten gronde schadevergoeding te vorderen.

Voorts H. te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingvergoeding in hoofde van het Centrum begroot zoals hierna bepaald

- Rolrechten verzoekschrift: p.m.
- Rechtsplegingvergoeding: 1.200,00 EUR

In haar syntheseconclusies van 31 mei 2010 herhaalt en bevestigt het Centrum deze vordering.

VOORAFGAANDE FEITEN

Verwerende partij, de NV H., baat de kledingwinkelketen (...) uit van kleding en accessoires voor vrouwen en heeft filialen zowel in België als in het buitenland.

In augustus 2009 plaatste de NV een aantal personeelsadvertenties op de website van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling alsook in verschillende kranten. In deze advertenties werden kandidaat- werknemers gezocht voor 7 functies.

Voor vijf van deze functies werden leeftijdvereisten kenbaar gemaakt

- hoofd financiële administratie : leeftijd 25 tot 35 jaar;
- regiomanager : leeftijd vanaf 30 jaar;
- magazijnmedewerkers : leeftijd 18 tot 40 jaar;
- shopmanager FT : leeftijd 25 tot 40 jaar;
- verkoopster FT/PT : leeftijd 18 tot 35 jaar.

Voor de functies van "administratief medewerker inkoop M/V "en" visual merchandiser" werden geen leeftijdsvereisten vermeld.

Blijkbaar nam een werkzoekende uit Kieldrecht aanstoot aan deze advertentie.

Hij bracht de VDAB hiervan op de hoogte waarop de VDAB hem als volgt antwoordde op 17 juli 2009

"U meldde ons dat u in het gratis krantje De ZONDAG van 12 juli 2009 een advertentie vond van de firma (...) met verboden leeftijdsgrenzen in de werkaanbiedingen. Als oudere werkzoekende voelt u zich gediscrimineerd door deze advertentie. U vraagt om dit over te maken aan de bevoegde diensten. U zond deze advertentie ook naar de vakbond en naar het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding.

Ik begrijp uw boosheid. Als oudere werkzoekende stelt u vast dat bedrijven enthousiasme enkel in verband brengen met jonge werknemers.

VDAB sluit zich aan bij uw verontwaardiging en dankt u voor de toezending van het krantenknipsel met de advertentie.

VDAB heeft de werkgever dadelijk aangesproken en gewezen op zijn overtreding van de antidiscriminatiewet.

Aangezien een aantal van deze vacatures ook voorkomen op de website van VDAB heeft de dienst gevraagd om de leeftijdsvoorwaarden onmiddellijk te verwijderen.

Verder heeft VDAB de aandacht van de werkgever gevestigd op het feit dat hij, door zich te richten op leeftijd, heel wat talent links laat liggen.

Door in de personeelsadvertentie zorgvuldig te beschrijven welke eigenschappen en vaardigheden precies van de kandidaten verwacht worden, kan er een betere selectie gemaakt worden. Bovendien voorkomt men dat kandidaten die toch over de gevraagde eigenschappen en vaardigheden beschikken omwille van hun leeftijd worden uitgesloten.

Aangezien VDAB geen verdere stappen kan ondernemen, heb ik het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding gevraagd om de kwestie over te nemen ..”

Deze 49-jarige man uit Kieldrecht heeft de advertenties eveneens overgemaakt aan het Centrum en aan zijn vakbond.

Op 13 augustus 2009 richtte het Centrum een brief aan de NV waarbij deze gepolst werd naar haar motivatie voor de leeftijdsvereisten in de vacatures.

De NV zegt echter deze brief nooit ontvangen te hebben.

Vervolgens verzond het Centrum aan de NV een aangetekend schrijven op 11 september 2009 met volgende inhoud;

'Op 13 augustus jl. hebben wij u aangeschreven naar aanleiding van het leeftijdsonderscheid in de vacatures die uw onderneming recentelijk in onder meer het dagblad "De Zondag" van 12 juli 2009 heeft laten publiceren (zie bijlage).

Behoudens vergissing, hebben wij hierop tot op heden nog geen antwoord ontvangen.

Wij willen er op wijzen dat uw vacatures op gespannen voet staan met de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007, en behouden ons gezien het manifeste en kennelijk arbitraire gebruik van minimum- en maximumleeftijden, het recht voor om eventueel verdere stappen te ondernemen.

Indien u alsnog wenst te reageren, nodigen wij u uit om dit dringend en uiterlijk binnen een termijn van twee weken na postdatum van onderhavig schrijven te doen."

De NV reageerde met een brief van 15 september 2009 dat het nooit de bedoeling was iemand te discrimineren en dat in toekomstige advertenties de leeftijd bij de functies niet meer vermeld zal worden.

Het Centrum beweert deze brief nooit ontvangen te hebben en verwijst naar een door haar op 13 oktober 2009 verzonden e-mail aan Marion N.. Deze werd als contactpersoon van de NV in de advertenties vermeld.

In deze e-mail herinnerde het Centrum aan de brieven van 13 augustus en 11 september 2009.

De NV zou deze e-mail evenmin ontvangen hebben vermits de betrokken contactpersoon namelijk Mevrouw N. op 31 augustus 2009 haar werkzaamheden als zelfstandig consultant voor de NV beëindigd had.

Er verlopen 5 maanden waarin er geen enkel contact is tussen beide partijen.

Het wordt niet betwist dat de NV op 4 maart 2010 een nieuwe advertentie liet publiceren waarbij rekening werd gehouden met de door het Centrum geformuleerde opmerkingen.

Op 10 maart legt het Centrum een verzoekschrift neer houdende een vordering tot staking zoals hoger vermeld.

BEOORDELING

In haar inleidend verzoekschrift verwijst het Centrum naar artikel 20 van de antidiscriminatiewet als rechtsgrond om in rechte op te treden.

In haar conclusies steunt het Centrum zich op haar collectief actierecht en op het onderscheid dat dient gemaakt te worden tussen de draagwijdte van het stakingsbevel van het individuele slachtoffer en het collectieve stakingsbevel dat het Centrum toegekend werd.

Het belang van het Centrum is ingeval van groepsdiscriminatie in artikel 29 en niet in artikel 31 van de antidiscriminatiewet vervat. De toestemming van het slachtoffer is bijgevolg niet vereist.

De NV daarentegen meent dat artikel 31 wel degelijk van toepassing is vermits er ab initio een klacht was van een 49-jarige werkzoekende die bovendien enkel kennis heeft genomen van de advertentie maar zelf niet heeft gesolliciteerd wat zou betekenen dat deze betrokken werkzoekende slechts een potentieel slachtoffer is.

Artikel 20 van de antidiscriminatiewet bepaalt in § 1

"Op verzoek van het slachtoffer van de discriminatie, van het Centrum, van een van de belangenverenigingen, van het openbaar ministerie, of, naargelang de aard van de daad, het arbeidsauditoraat, stelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of,

naar gelang van de aard van de daad, de voorzitter van de arbeidsrechtbank of van de rechtbank van koophandel, het bestaan vast van een zelfs onder het strafrecht vallende daad waardoor de bepalingen van deze wet worden overtreden en beveelt hij de staking ervan."

Onder titel VI. in de artikelen 29 tot en met 31 specificceert de antidiscriminatiewet welke de bevoegde instanties zijn om in rechte op te treden en meer bepaald als volgt

"Art. 29. § 1. Het Centrum kan in rechte optreden in de geschillen waartoe deze wet aanleiding kan geven, met uitzondering van geschillen die betrekking hebben op discriminatie op grond van taal.

§ 2. De Koning wijst het orgaan aan dat bevoegd is voor discriminatie op grond van taal.

Art. 30. Kunnen in rechte optreden in de rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven, wanneer afbreuk wordt gedaan aan de statutaire opdrachten die ze zich tot doel hebben gesteld

1° elke instelling van openbaar nut en elke vereniging die op de dag van de feiten ten minste drie jaar rechtspersoonlijkheid bezitten, en zich statutair tot doel stelt de rechten van de mens te verdedigen of discriminatie te bestrijden;

2° de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties, bedoeld bij artikel 3 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en paritaire comités;

3° de representatieve vakorganisaties in de zin van de wet van 19 december 1974 tot de regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel;

4° de representatieve vakorganisaties in het aangewezen orgaan van vakbondsoverleg voor de administraties, diensten of instellingen waarop de wet van 19 december 1974 tot de regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel niet van toepassing is;

5° de representatieve organisaties van de zelfstandigen.

Art. 31. Wanneer het slachtoffer van de discriminatie een geïdentificeerd natuurlijk persoon of een rechtspersoon is, is de vordering van het Centrum en de belangenverenigingen alleen ontvankelijk als zij aantonen dat zij de instemming van het slachtoffer hebben gekregen."

Het kan niet worden ontkend dat de zaak begonnen is met de klacht van een natuurlijk persoon namelijk een 49- jarige man uit Kieldrecht die aan de VDAB had laten weten dat hij in het gratis krantje De ZONDAG van 12 juli 2009 een advertentie had gevonden van de firma (...) met verboden leeftijdsgrenzen in de werkaanbiedingen. Deze persoon heeft deze betwiste advertentie overigens ook doorgezonden naar het Centrum en naar de vakbond. (zie stuk 2 van het dossier van het Centrum)

Deze 49-jarige persoon is een geïdentificeerd natuurlijk persoon in de zin van artikel 31 van de wet. Deze persoon verkiest anoniem te blijven wat uiteraard zijn goed recht is. Deze door hem gewenste anonimiteit betekent evenwel niet dat hij plots geen geïdentificeerd slachtoffer zou zijn. Hoe had de VDAB hem immers anders persoonlijk een brief kunnen sturen als antwoord op de klacht en het ongenoegen van deze geïdentificeerd natuurlijk persoon ?

In de rechtsspraak waarnaar het Centrum verwijst zijn de aanleidingen op grond waarvan het Centrum haar vorderingen heeft ingesteld, niet vergelijkbaar zodat deze rechtsspraak niet zomaar kan worden toegepast.
(ofwel hadden de natuurlijke personen toestemming gegeven en/of waren ze zelf als eisende partij betrokken, of er waren geen identificeerbare natuurlijke personen zodat artikel 31 niet van toepassing was)

In casu ligt een natuurlijk persoon aan de basis van de vordering van het Centrum, een natuurlijk persoon die zich slachtoffer voelde van de advertentie maar die anoniem wenste en wenst te blijven.

De redenering van het Centrum die uitgaat van de hypothese van een niet identificeerbare groep slachtoffers waardoor artikel 31 geen toepassing zou kunnen vinden, kan daarom niet worden gevolgd.

Er is immers wel degelijk een identificeerbaar slachtoffer en de toestemming van artikel 31 van de antidiscriminatiewet is in casu wel degelijk vereist.

Dit wordt overigens bijgetreden door de rechtsleer waarnaar het Centrum zelf verwijst, namelijk

- "Indien een slachtoffer van een inbreuk identificeerbaar is, zullen deze collectieve actoren slechts toegelaten worden een stakingsvordering in te stellen mits vooraf de toestemming van het slachtoffer te hebben verkregen.

In dat geval kunnen zij optreden in naam en voor rekening van het slachtoffer of in eigen naam en voor eigen rekening al dan niet naast het slachtoffer in het proces.

Indien het slachtoffer niet hic et nunc identificeerbaar is kunnen zij in eigen naam en voor eigen rekening een stakingsvordering van collectief belang instellen zonder enigerlei toestemming van het slachtoffer."

(S. D., De stakingsprocedure op grond van de antidiscriminatiewet in de praktijk - Een voorlopige balans, Orientatie 6-2007, p.132 nr. 27)

Het centrum legt deze toestemming niet voor.

De door het slachtoffer gewenste anonimiteit sluit deze toestemming zelfs per definitie uit en net zoals wanneer het geïdentificeerd slachtoffer in de volstreckte onmogelijkheid verkeert zijn instemming te geven bijvoorbeeld door overmacht kan men niet anders dan besluiten dat het recht van de institutionele actoren om een vordering in te stellen niet kan worden uitgeoefend. De situatie van overmacht komt expliciet ter sprake in de voorbereidende werken van de wet. (Doc.Kamer zittingsperiode 2006/2007, p. 47)

In deze voorbereidende werken wordt er overigens terecht aan herinnerd dat de voorliggende wetsontwerpen eveneens een vorderingsrecht geven aan het openbaar ministerie en het arbeidsauditoraat, in burgerlijke en in strafzaken, en dat dit vorderingsrecht geenszins de instemming van het slachtoffer vereist.

De vordering kan dan ook niet ontvankelijk worden verklaard.

OM DEZE REDENEN

Wij, L. D. V., Voorzitter, zetelend in Kort geding te Antwerpen, in het nieuw justitiepaleis, (...) te 2000 ANTWERPEN, lokaal B 005, bijgestaan door M.R. V. R., griffier.

Recht doende op tegenspraak, onder voorbehoud van alle rechten van partijen.

Verklaren de vordering onontvankelijk.

Aldus gewezen te Antwerpen in openbare terechtzitting van achtentwintig september tweeduizend en tien

De Griffier
M.R. V. R.

De Voorzitter
L. D. V.